

גדל שקום

מיסודו של המלוב"ן ראש המקובלים הנאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

דבר ה'

נאמר חשבתי מאי מילי עמי
דכי מניח טמאלי טליטא

מוסיף והולך בימי החנוכה

אבל כנסת ישראל נמשלה ל"יונה" שאין אות נ' ארוכה בסוף הדרך, אלא היא נ' כפופה, כי אע"פ שח"ו מתחילים להכנס לשער הנ', אין הם נטמעים שם, אלא מוצאים פתח לחזור בתשובה, ולעלות משם לאביהם שבשמים, ולכן בתיבת יונה, באה אות ה', שהיא מרמזת לתשובה - ה', שהיא אימא עלאה עולם התשובה, וזה נרמז בתיבת יונ"ה יון-ה, שחוזרים לאות ה' שהיא השכינה.

מאי חנוכה דתנו רבנן

לכן נגד מה שרצו היונים לשכחם תורתך צריכים אנו בימים אלו ללמוד בחשק, ולהוסיף עוד ועוד, וכמ"ש הרב החוזה מלובלין-מאי חנוכה דת"ר, כלומר במה להתחזק בחנוכה? בלימוד התורה. והסבירו את זה רבותינו "מאי חנוכה" כלומר איך וכיצד זכו המכבים לאומץ לב כזה, ולגבורה ומסירות נפש גדולה כזאת, להלחם עם היונים בחירוף נפש, מהיכן קונים בטחון כזה. והשיבו "דתנו רבנן", ע"י שעוסקים ולומדים בתורה הקדושה. ובכח הלימוד גם עושים תשובה שהרי המאור שבתורה מחזיר את האדם למוטב.

ונגד מה שרצו לבטל את הברית מילה מעם ישראל שזה בחינת יוסף ששמר אות ברית קודש וכמו שכתב הרה"ק מראפשיץ שקליפת מלכות יון היתה בקליפה נגד מידת יוסף וכמו שאמר המגלה עמוקות ש'מלך יון' גימטריא 'יוסף', נתחזק יותר בקדושה ובקריאת הפרשה, נקבל עלינו לדבוק בדרכיו של יוסף הצדיק לעמוד בנסיונות הזמן מבית ומחוץ.

ושבת קודש ודאי צריכה חיזוק בכלל ישראל להשפיע על הכלל ועל הפרט בשמירת השבת ביתר שאת ובה נדע שנצחון החשמונאים את היוונים עדיין בתוקפו.

ויקבל כל אחד על עצמו בימים אלו להיות הולך ומוסיף בלימוד התורה היה לומד שעה ילמד עוד שעה. יוסיף עוד שיעור תורה. בפרט בימי החנוכה עצמם אחר הדלקת נרות החנוכה ישב עם בני ביתו ויוסף להם על מלחמות החשמונאים ביוונים, ילמדם הלכות ומוסר ולא יאבדו הזמן רק באכילה או טיול וכדומה, ובה נזכה שישב ה' שיבתנו ונזכה במהרה להדליק המנורה בבית הבחירה. שבת שלום ומבורך.

הגנוז שגנו הקב"ה לצדיקים במעי אמא עילאה, הנקראת לעתיד לבא, ואז מתחילה להתגלות הארת האור הגנוז בקומת השנה, בחנוכה, שהוא בחינת עלמא דאתי, בינה.

כנסת ישראל

והיוונים רצו - לשכחם תורתך, ולהעבירם מחוקי רצונך, מה היה דרכם להכנס מעט מעט, ואז שוכח ח"ו את התורה הקדושה. וזה נרמז במלת "יון" כי בתחילה אות י' שהיא קטנה, ואח"כ גדלה הי'

וישבו

י-ם	ת"א	צפת	ב"ש
4:01	4:19	4:13	4:22
5:18	5:19	5:14	5:21
5:57			

לאות ו' ואח"כ הולך ומתרבה לאות נ', כי בתחילה הורידו מהם רק מעט מקדושת התורה, והכניסו בהם מעט טומאה, דהיינו שילמדו תורה, אבל ישחקו מעט בכדור רגל וכו', וזה רמזו באות י' של יון, ואח"כ לאחר שטעם קצת מהמשחקים אז הוא כבר נגרר אחריהם, ונעשה אות ו' ארוכה יותר מאות י' והיינו שיכניסו ח"ו טלויזיה רק להסתכל כדור רגל, ואח"כ נטמעים במעשים הרעים, ונכנסים לגמרי בטומאה וה' ישמור צופים בכל מיני טומאה וזהו אות נ' ארוכה, כנגד נ' שערי טומאה. וכבר אמרו רבותינו שכך דרכו של היצר הרע היום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך, עד שבסוף מחטאו בעבודה זרה בר מינון.

"וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו" (ז', טז)

איתא במדרש: (מדרש חוית שיר השירים ז, יד) הדודאים נתנו ריה, זה ראובן שהציל ליוסף, ועל פתחינו כל מגדים, זה נר חנוכה שמדליקין על הפתח. ופירושים רבים נאמרו בקשר הענין בין ראובן לבין נר חנוכה. ויש לבאר באופן נוסף הדנה ראובן הגם שהיה עסוק בהצלת יוסף בכל זאת לא שח מסדרי עבודתו וקרבתו אל ה', וכמו שדרשו רבותינו והובא ברש"י (שם) וישב ראובן שהיה עסוק בשקו ותעניתו על שבלבל יצועי אביו. ואף בהדלקת נרות חנוכה צריך אדם לידע כח התשובה בפרט בימים קדושים אלו.

וידועים דברי הבעש"ט, כי מסירת הפתקין מתארכת עד חנוכה, כי עד חנוכה עדיין לא יוצאת הארת הימים הנוראים בגילוי, אלא רק בכ"ה בכסלו, שאז הוכר העובר במעי הבינה, ולכן ימי החנוכה נקראים ימי בינה, כי בהם מאיר האור הגדול הגנוז לעתיד לבוא, הנקרא עלמא דאתי, וכן נקראים ימי בינה כנגד עולם הבינה עולם התשובה, שבו עדיין אפשר לחזור בתשובה, ולהטיב לכל השנה כולה, שבהם נגמרת הארת הבינה של הימים הנוראים.

אור הגנוז

מובא בספרים הקדושים, כי אור הגנוז בבריאת העולם האיר שלשים ושש שעות, ואח"כ גנוז הקב"ה לצדיקים לעתיד לבא, וגנוז בתורה הקדושה, שכל העוסק בתורה הקדושה, לפי הכוחות והמאמצים והחשק והקדושה שלומד את התורה, כך מתגלה אליו האור הגנוז בתורה, ולכן יש שלשים ושש מסכתות, כנגד שלשים ושש שעות שהאיר בהם אור הגנוז. וכן יש בחנוכה ל"ו נרות כנגדם. וידוע שהעולם נברא בכ"ה באלול, שאז נברא האור הגנוז, ואז גנוז הקב"ה לצדיקים לעתיד לבא, שהוא עולם הבא, עולם הבינה, אימא עילאה, והוא דומה לטיפת האור שבמעי אמא, שניכרת רק אחר ג' חדשים, שהוא זמן הכרת העובר, וכך גנו הקב"ה את האור לצדיקים, ג' חדשים מכ"ה באלול עד כ"ה בכסלו, שאז ניכר הארת האור

מדרש התורה
חידושים קדושים לשולחן שבת

"איה הקדשה הוא בעינינו על התורה"
(לה, כא)

עיקר השגת הקדושה בעיניים

אמר המקובל האלהי ר' מאיר אביחצירא זצ"ל, אנשים מחפשים כל מיני מנהגים טובים להשפיע עליהם קדושה... והנה עיקר הקדושה נמצאת בעיניים. כשאדם הולך בדרך ועוצם עיניו מראות ברע, באותו רגע מושפעת עליו קדושה עליונה. וזה שאמר הכתוב, "איה הקדשה", היכן נמצאת הקדושה, "היא בעיניים"! (אורות אליהו ח"א עמ' 253) כמובן שלא יצא האדם לדרך כדי להשיג קדושה על ידי עצימת עיניו, אלא שאם נודמן לו לאדם ללכת כבר בדרך, ילך בדרך נקיה וישמור את עיניו, ואז יזכה לקדושה עצומה. ומובא בספרים הקדושים (ראה בעין משפט פ"א סעיף י"ד) שבשעה ששומר את עיניו מראות ברע, הוא זמן ועת רצון, והאדם יכול להתפלל ולבקש בקשות מה' יתברך. ולאחר מספר פעמים שיתגבר על נסיונות הראיה, ירגיש האדם כח רוחני שעוזר לו בשמירת העיניים. ויהי רצון שנוכה ל"והאר עינינו בתורתך".

"וַיֵּרְאוּ אָחִיו פִּי אֶתוֹ אֲהַב אֲבִיהֶם מִכָּל אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוּ לְשָׁלוֹם" (לו, ד)

"ולא יכלו דברו לשלום" כי ברכוהו "בשלום"

אפשר בסיעתא דשמיא לדרוש את הפסוק על פי מאמר רבותינו ז"ל (ברכות סד). הנפטר מחברו אל יאמר לו לך בשלום, אלא לשלום. ולכן אחי יוסף מחמת שנאתם אותו אמרו ליוסף לך בשלום, וכנאמר, ולא יכלו דברו "לשלום", לשלום לא אמרו לו, אלא אמרו לו "בשלום".

"וַיִּקְנְאוּ בּוֹ אָחִיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַתְּדַבֵּר" (לו, יא)

יעקב רשם את החלום המקום והשעה

במדרש בראשית רבה (פרשה פ"ד סי' י"ב) איתא דבר פלא, שיעקב נטל קולמוס, וכתב באיזה יום ובאיזו שעה ובאיזה מקום היה חלומו של יוסף, וזהו לשון הפסוק ואביו "שמר" את הדבר, דהיינו ששמרו וכתבו בפנקס שלו. ולכן גם "שמר" הם אותיות "רשם", כי רשם את הדברים לאות ולזכרון.

"וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכְהוּ אֹתוֹ הַבְּרֶה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם" (לו, כד)

אדם שאין בו תורה, מסוגל למדות מגונות ושליליות

הגר"א בדברי אליהו (כאן, עמ' טו) מביא רמז נפלא על פסוק זה, ידוע (בי"ק יז) שאין מים אלא תורה, שנאמר (ישעיה נה, א) הוי כל צמא לכו למים. וזהו אומרם "מים אין בו", פירוש האדם שאין בו תורה, ממילא "נחשים ועקרבים יש בו", לפי שאותו אדם עלול מאד שיהיו בו כל המדות המגונות והנפסדות הדומות לנחשים ועקרבים, כלומר יגיע למדות מגונות ושליליות. אבל מי שיש בו תורה, התורה מכשירתו להיות צדיק וחסיד, ככתוב במסכת אבות (פ"ו מ"א) ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן.

מדאות קודש
התמשה משיבתנו הקדושה

מז"ר ראשי הישיבה שליט"א בהדלקת נר חנוכה

מראות ממעמד סיום הזוהר בימי החנוכה אשתקד

"ויוסף הנרד מצרֵימָה" (לט, א)

רמזים בשם יוסף ופסים

אמרו רבותינו ז"ל (מדרש אגדה מובא ברש"י לו, א) שיוסף נמכר לפוטיפר סוחרים ישמעאלים מדינים. ובראשי תיבות הם פסי"ם, דהיינו מן השמים סיבבו שנקראה הכתונת שעשה לו אביו כתונת "פסים", לרמז על הצרות שעתידות לבא עליו.

ועל דרך זו ניתן לרמוז זאת בשמו של יוסף, כי יוסף בראשי תיבות ישמעאלים, ומדינים סוחרים פוטיפר. גם יוסף מספרו עולה קנו, לפי שקנוהו ומכרוהו כמה פעמים זה לזה.

הרהוריו.

"וַתֵּנַח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ עַד בּוֹא אֲדָנָיו אֶל בֵּיתוֹ" (לט, טז)

רמז על ימי החנוכה

בפסוק זה רמזו המפרשים (ילקוט המוסר ואבני השהם ח"ב עמ' ס"ח) רמז על מצות הדלקת נרות חנוכה. "ותנח" ראשי תיבות ותדליק נרות חנוכה. "בגדו" בגובה ג' טפחים עד ד"ו דהיינו עד גובה עשרה טפחים [לפי ש-ד"ו בגימטריא 10]. "אצלה" אצל הפתח. "עד בא אדוניו אל ביתו", רמז לזמן ההדלקה, שהיא עד שתכלה רגל מן השוק.

תורת יוסף

הסבת והסבת בשישה מדרושי של מרן הגר"ע יוסף קארו

קריאת שם לבן ראשון על שם אבי הבעל או אבי האשה

"וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר, וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אוֹנָן" (פ"ח, ג-ד)

ומפי מורי ז"ל שמעתי כי כך היה מנהגם, הוא היה קורא שם לבנו ראשון והיא קוראה שם לבנו שני. ואם כן מן הדין היה לו ליהודה לקרוא שם לשלישי, והיא קראה לו שם, כדכתיב ותקרא. לכך הוטרף לומר שהיה יהודה כזויב צלדת אמותו, ולא היה צאטו מעמד לקרוא לו שם. וכזיב שם מקום (דעת וקנים).

שמי אני רוצה שיקרא יונה על שם אבי אמו, משום דדרשינן בקידושין (עב"ע"ב) זורח השמש ובא השמש עד שלא שקעה שמשו של זה זרחה שמשו של זה, וכן היה, דנפק גברה רבה והיה רב וגדול בישראל (ע"פ שו"ת יב"א ח"ה יו"ד סימן כא).

חובת פרסומי ניסא בנרות חנוכה

עיקר מצות הדלקת נר חנוכה שתקיננו חז"ל היא לפרסם את הנס לרבים, ועל כן לכתחילה יתן את הנרות במקום שנראה לרבים, ואם יש צורך יקנה מבנה העשוי מזכוכית ויתן בתוכו את הנרות. ומה שאמרו בשעת הסכנה מניחה על שולחנו ודיו הוא דוקא בשעת הסכנה, ובלאו הכי חוזרים לעשות המצוה בחוץ לפרסם את הנס, ודלא כמאן דאמר שחז"ל עקרו מצוה ההדלקה בחוץ וקבעוה בפנים. ומה שיש כיום כאלה הנוהגים להדליק בפנים, האחרונים כתבו ללמד עליהם זכות ולנסות ליתן טעם לזה, אבל ודאי העיקר הגמור הוא לפרסם את הנס ודין זה הוא פשוט בין לפי הפשט וגם לפי הסוד.

א) מכאן יש ללמוד שאיש ואשה שזכו ונפקדו בן זכר וברצון הבעל לקרואו על שם אביו ורצון האשה לקרואו על שם אביה, הצדק בזה עם הבעל לקרוא את הבן הראשון על שם אביו, ובעזרת ה' הבן השני יקרא על שם אבי האשה.

ב) ואפילו במקום שמפני אהבת השלום רוצה הבעל להיעתר לבקשת אשתו ולקרוא את הבן הראשון על שם אבי האשה כיון שמנהג העולם לקרוא את הבן הראשון על שם אבי הבעל יש בזה זלזול בכבוד אביו.

ג) ומכל מקום אם אבי הבעל עצמו מחל על כבודו לטובת אבי האשה [ובפרט במקום שאבי האשה גברא רבה ויש בזה עשה דכבוד תורה] שפיר דמי לקרוא שם הבן הראשון על שם אבי האשה.

ד) וכל זה כשאבי הבעל ואבי האשה שניהם בחיים, אבל כשאבי הבעל בחיים ואבי האשה נפטר, ראוי לקרוא שם הבן הראשון על שם אבי האשה להקים לו שם בישראל. וכמו שכתב בשו"ת הרשב"ש (סימן רצא) שבתו של רבינו יונה היתה נשואה לשלמה בנו של הרמב"ן, וכשנפטר רבנו יונה בעיר טולישטלא היתה בתו מעוברת, וכשילדה בן זכר והיה להם לקרותו משה כשם אביו, אמר הרמב"ן: אע"פ שצריך לקרותו על

עם סגולה

סגולות מועילות נמקרות מוסכסם

סגולות לחנוכה (המשך)

ד. סגולה בכל השנה לתמוך ולסייע בידי לומדי תורה ובפרט בחנוכה, שזה מסוגל לתקן פגמי הנפש (יסוד ושורש העבודה שער יב).

ה. מי שזהיר במצוות הדלקת נרות חנוכה, יזכה לחכמה, וינצל מאויבים, ויזכה לקום בתחיית המתים, וינצל מדינה של גהינם (סגו"י מערכת ח אות מא). וכן יזכה לאריכות ימים (אות סז).

ו. סגולה להנצל מכל אויבים וליסטים ומקטרגים בזאת השנה, לשמור בכל לילה את הפתילות של נרות חנוכה, ובלילה האחרון אחר שכבו כל הנרות יקח את כל הפתילות של כל השמונה ימים וישרפם עם השמן שנשאר (האח נפשנו מערכת ח אות ג).

לקבל מושג

כאשר מושגים בנרות החוץ

סדר נר חנוכה

כאשר רצה הבורא יתברך לברא את העולם האצילי ארבע עולמות הנקראים אצילות בריאה יצירה ועשייה והם נרמזים בכתוב (ישעיהו מג, ט) "כל הנקרא בשמי ולכבודי (אצילות) בראתיו יצרתיו אף עשיתיו (בריאה יצירה ועשייה). השתלשלות העולמות והתרחקותם ממקור האצלתם, היא הגורמת שיהיה יותר אפשרות להראות בהם כביכול מקום לטעות, שיש בהם כח וקיום עצמי שלא מכוחו יתברך. דבר זה נעשה כדי לתת לאדם את יכולת הבחירה בין הטוב לרע, ו'לסגן' בדעתו את כל הכוחות הנראים כ'ישות' עצמית, ולדעת כי הכל מאיתו יתברך ומכוחו וחיותו בלבד ובדבר ה' שמים נעשו.

בדברי רבינו האריז"ל מבואר כי בעולם האצילות אין מקום לרע ולטעות כלל אך מהבריאה ואילך מתחיל המקום לזה ואכן דבר זה נרמז בכתוב הנ"ל שעל האצילות אמר "כל הנקרא בשמי ולכבודי" כי אכן שם מתגלה כבודו יתברך ומלכותו והנהגתו בשלמות בלי מקום לטעות כלל.

מטעם זה נקרא עולם האצילות 'רשות היחיד' כי שם מתגלה שהש"ת הוא יחידו של עולם והוא בעל הכוחות כולם, ולעומת זה עולמות ב"ע נקראים 'רשות הרבים', כי הם נותנים מקום לטעות כאילו יש כוחות רבים העומדים וקיימים בפני עצמם. אכן האדם הבוחר בטוב ומסגן בדעתו את הטעות ויודע כי הכל מאיתו יתברך ואין קיום לשום דבר בלי רצונו ית', הרי הוא מכניס את כל הכוחות הנראים 'רשות הרבים' אל 'רשות היחיד'.

היוונים רצו שעם ישראל יאחזו בטעות הנראית בב"ע, וגזרו על עם ישראל גזרות להשכיח מהם את הבורא יתברך, ודרשו מהם "כתבו לכם על קרן השור אין לנו חלק באלהי ישראל", אכן בחנוכה נצחו החשמונאים את היוונים היות שבחנוכה ישנה הארה מיוחדת היורדת מהאצילות אל עולמות ב"ע, ומבטלת את כל האפשרות של טעות כאילו יש מקום שאינו מכוחו יתברך.

גם השכינה הקדושה יורדת כל לילה אל מקום זה לתת שפע בעולמות ב"ע בסוד הכתוב "לתת טרף לביתה וחוק לנערותיה".

לסיבה זו אנו מדליקים 'נר חנוכה' עם חשיכה שהיא שעת ירידת השכינה לשם, כנגד אותה הארה היוצאת מהאצילות לב"ע ומאירה שם לבטל כוחות הרע, ולכן אמרו חז"ל: מצוה עד שתכלה רגל מן השוק. וכוננתם ע"פ הסוד לרגלי השכינה היורדת לב"ע שהוא בחינת 'רשות הרבים' הנקרא 'שוק'.

שונה הלכות

הלכות למעשה ע"פ ספר שדר היום למורי שלישיא

הלכות חנוכה

א. מצות נר חנוכה מצוה חביבה היא עד מאד, וצריך האדם להזהר בה כדי להודיע הנס ולהוסיף בשבח האל. ויהי מאד בהדלקת נרות חנוכה, ד"הרגיל בנר הויין ליה בני תלמידי חכמים".

ב. כשהבעל נאלץ להעדר מביתו, תדליק אשתו ותוציא את כל בני ביתה. וכן אם הבעל מתעכב עד

לשעות המאוחרות בלילה, נכון שימנה את אשתו שתדליק נרות חנוכה עם צאת הכוכבים, ובזה גם הוא יוצא ידי חובה.

ג. הגר בבית שיש (שם) בו כמה קומות, מצוה שיניח החנוכיה בחלון, או במרפסת הפונה לרשות הרבים כדי לקיים מצות פרסומי ניסא. אמנם אם הוא גר בקומה שהחלון גבוה מרשות הרבים עשרים אמה (9.60 מטר), יניח החנוכיה בפתח הדירה מבפנים, היות ואין בזה כל כך היכר לרשות הרבים, אלא א"כ יש בנינים גבוהים כנגד החלונות של ביתו שעל ידם יכול להיות פרסום הנס, ובשום אופן לא ישים את החנוכיה על צד המרפסת מבחוץ, כי אם יש מהקרקע 9.60 מטר עד המרפסת לא יצא ידי חובתו אף בדיעבד.

ד. אין אדם יוצא ידי חובה בהדלקת נרות חנוכה שבבית הכנסת, ואף המדליק בברכות בבית הכנסת, חוזר ומדליק בביתו ומברך גם כן שהחיינו ושעשה נסים מכיון שהוא מוציא בברכתו את אנשי ביתו, אבל אם הוא רווק שאין איש אתו בבית, י"א שיברך רק ב' ברכות-ברכת להדליק נר חנוכה וברכת שעשה נסים. וי"א שיברך רק ברכת להדליק נר חנוכה, וספק ברכות להקל.

ה. אין מברכים בבית הכנסת על הדלקת נרות חנוכה אלא בעשרה, שאז הוא פרסום הנס. וי"א שאף נשים וקטנים מצטרפים למנין עשרה להדלקת נרות חנוכה שבבית הכנסת, והוא כשיש בבית הכנסת רוב של ששה גברים.

ו. בלילה הראשון של חנוכה מברך שלש ברכות: אשר קדשנו במצותיו וציונו להדליק נר חנוכה (ויכוין ר"ת נח"ל והוא שם קדוש), שעשה נסים לאבותינו, ושהחיינו. ובשאר הלילות שתי הברכות הראשונות בלבד. ואחר שהדליק נר ראשון יאמר: "הנרות הללו אנחנו מדליקין" וכו', בנוסח המתוקן יפה שיש בו ל"ו תיבות כמנין הנרות של כל שמונת הימים.

ז. יברך הברכות בהתעוררות הלב ובהתלהבות גדולה, ויכוין היטב בברכת הדלקת הנרות, ויברך מתוך שמחה של מצוה, כי חביבה מצוה בשעתה, וגם לכבוד המלאכים הקדושים הבאים עתה לכבוד הדלקת הנרות, ועונים אמן על ברכתו. וידליק הנרות בבגד עליון כמו שהולך לבהכנ"ס.

ח. אדם שהדליק נרות חנוכה ושכח ולא בירך, אם עדיין לא גמר להדליק כל הנרות יברך וידליק השאר, ואם השלים כבר הדלקת כל הנרות אפילו עדיין לא הדליק את הנר הנקרא "שמש", לא יברך עוד ברכה ראשונה להדליק נר חנוכה, אבל ברכת על הנסים וברכת שהחיינו יברך.

ט. אדם שאשתו מדלקת עבורו בבית, אפילו שאינו נוכח בשעת הברכות יוצא ידי חובתו. אמנם טוב שישתדל לברך על הנרות שמדליקים בבית הכנסת כשאפשר לו להדליקם. י. בן נשוי או חתן הסמוכים תדיר על שולחן האב או החם, מדליקין בחדרים המיוחדים להם לשינה אך לא יברכו כלל, אלא יעמדו אצל האב כשהוא מברך ויכוונו לברכות ואחר כך ילכו וידליקו בחדרם. והוא הדין למי שמתארח אצל חברו בימי החנוכה ולן בביתו לילה אחד או יותר ואוכל ושותה משולחנו של בעל הבית, מעיקר הדין יוצא ידי חובה בהדלקת הנרות של בעל הבית. ועדיף שפי שיעמוד בברכות אצל בעה"ב כשהוא מברך ויכוין לצאת ידי חובה וילך וידליק בחדרו.

יא. המתאכסן במקום שמשלם בחשבון מדוקדק על כל מה שמקבל צריך ליתן פרוטה לבעל הבית כדי שיוזכה לו חלק בנר חנוכה. או שבעל הבית יזכה לו במתנה חלק מן השמן. יב. ההולכים לבית ההורים לסעודת ליל שב"ק וחוזרים לישן בביתם לאחר הסעודה טוב שיצאו מן הבית רק לאחר פלג המנחה ואז ידליקו נרות חנוכה בביתם בברכה, רק יזהרו לשים שמן שיעור שיספיק לחצי שעה אחר צה"כ. ואם יצאו קודם פלג המנחה לא ידליקו בביתם אלא במקום שהולכים אליו.

ישיבת המקובלים "נדר שלום"

מסיבת חנוכה ולימוד חזו"ר הזוהר

שנת מדינה שנה בשיבת נר שלום בני חנוכה שכדוע על ידי לימוד זה מנבטלים מונעים מזרות קשות מלל ישראל

בפנים

מזהירים

את הנשמה

שמחים אנו להזמין

את אלפי בית ישראל להשתתף במעמד המרכזי

לימוד וגירסת הזוהר הקדוש

במסיבה רבתה לכבודה של תורה ברג חנוכה

26 סיומי הזוהר

במעמד אלפי ישראל

שיתקיים א"ה ביום רביעי כ"ז כסלו (ליל נר ד' חנוכה)

בהיכל בית כנסת הגדול בירושלים

רחוב קינג ג'ורג' 56 מרכז העיר ירושלים

בחוץ

זוהרים

נרות החנוכה

18:00 פתיחת שערים ורישום בשעה 19:15 תחילת הלימוד בשעה 21:30 כיבוד כיד המלך ותזמורת הגרלת ענק ממוזחשבת בשעה: 22:30 על מסכי ענק

במעמד רבנים מקובלים ודיינים ואישי ציבור ובראשם מו"ר ראש הישיבה הרצה"ג המקובל שר בית הזוהר רבינו **פנימו שמואל שלישי** א"א יקבדו את המעמד

ראש העיר **מושה ליאון** ה"י, והרב **צביקה ברוך** ה"י

אוטובוסים חזינם (הלוך חזור) יצאו בשעה 6:30

מרחוב טפוזאל הנביא - תחנת האבן ומשכונת גאולת - מול ישיבת פורת יוסף

אוטובוסים חזור מהשעה: 0:30-22:30

ההשתתפות בהגרלה מגיל בר מצוה. ילדים מגיל 6 יקבלו מתנה ללא הגרלה

מספר

המקומות מוגבל

מניית דלתות

בשעה 19:30

"מהי חוכמה דבר צנינו ספר חנוכה יסקון ביה און אלתנו ברחמי"

מלכות הדיבור שם סדר הלימוד יצאו בני ישראל אהליות ברחמי

